

NOOIT TE OUD OM TE DATEN

Marie-José ten Cate
& Janneke Holwarda

Nooit te oud om te daten

© 2023 Marie-José ten Cate & Janneke Holwarda

Alle rechten voorbehouden
Omslagontwerp bij Barbara
Omslagbeelden © Shutterstock
Foto auteurs © Stella Dekker

NUR 320

ISBN 978 90 284 5334 0

www.wereldbibliotheek.nl



Inhoud

Voorwoord	11
1 Doug (67)	17
<i>Aantrekkelijke man, academisch opgeleid, gezondheidszorg, lang, slank, sportief, volle bos haar, zoekt onafhankelijke, uitgerijpte vrouw op academisch of hbo+ niveau om geleidelijk aan elkaar te groeien: honden, kamperen, vlees – nee; good looking, slank, intimiteit – ja.</i>	
2 Alma (79)	27
<i>Vrouw, lichtgewicht, maar met diepgang, zoekt sterke man, lang en slank, met humor. Trefwoorden: seks, relatie, kunst, empathie, luisteren, lol, serieus. Een diepgaand gesprek stel ik op prijs. In ruil voor veiligheid en geborgenheid vind je bij mij sprankeling en avontuur.</i>	
3 Tika (51)	36
<i>Ex-voetbalster zoekt een vrouw met diepgang, sportief en optimistisch, om avonturen mee te beleven, samen te lachen en, als we er allebei in geloven: samen te leven. Kunnen praten over wat er gebeurt vind ik belangrijk, humor is voorwaarde en intelligentie vind ik sexy.</i>	

4 Berend (57) 43

Ik: weduwnaar, hrm-manager, houd van reizen, muziek (zing in band) en klussen. De kinderen zijn volwassen en ik heb ruimte voor een nieuwe liefde. Jij: vrolijke, optimistische vrouw tussen 45-55, reislustig, sportief, zelfverzekerd, (be)trouw(baar) en duurzaam.

5 Edsillia (57) 54

Only serious persons please! Vrouw, Aruba, gescheiden, twee volwassen kinderen, rustig, vriendelijk, oprecht en serieus. Zoekt man die liefdevol, warm, eerlijk, trouw, communicatief sterk en breed georiënteerd is, om het leven mee te delen. nb: ik ben geen verzorgster.

6 Jo (66) 63

Single, fors postuur, een man met humor. Europees type, geen baard/snor/bril, oogkleur blauw, krullend haar. Houdt van koken, lezen, kunst, schrijven, reizen en klassieke muziek. Spontaan van aard, kan vrij ontvangen. Zoekt mannen met brains & balls voor friendships with benefits.

7 Frances (56) 72

Spontane vrouw, slank, 1.67 m, expressief, blauwe ogen, blond krullend haar, werkzaam in het basisonderwijs, houdt van dansen (tango), reizen (met rugzak en tent) en theater. Zoekt rustige, betrouwbare partner om iets mee op te bouwen en leuke dingen mee te doen.

8 Jurre (76) 82

Man, gezond, actief, solistisch. Houdt van wandelen en fietsen, schildert, beeldhouwt en speelt piano. Fascinatie voor zelfrealisatie en zingeving van het ouder worden. Zoekt contact met gelijkgestemde vrouw om interesses te delen en samen te streven naar psychische en fysieke verdieping.

9 Anneke (61) 91

Woont in het buitenland, zoekt een leuke vrouw, hbo+, niet om samen te wonen, wel om samen te reizen en te genieten van cultuur, natuur en liefde.

10 Rika (70) 99

Sjamanisme, taoïsme, tantra en de levensvisie en levenshouding die daarbij horen, zijn verweven met mijn leven. Via deze site heb ik inmiddels mijn lief gevonden, maar naast mijn lief wil ik de ruimte voor tantrische ontmoetingen blijven onderzoeken.

11 Michiel (71) 108

Aantrekkelijke, tikkeltje kritische maar charmante weduwnaar, 71, hbo+, zoekt leuke slanke en charmante vrouw om verre reizen mee te maken, om de eenzaamheid het hoofd te bieden en te zoeken naar een manier om zich langdurig aan elkaar te verbinden.

12 Helga (69) 117

Ik kan goed alleen zijn, maar samen vind ik leuker. Ik beeldhouw, houd van humor, ongekunsteld, eerlijk en helder. Ik ben hbo-opgeleid, lees graag, houd van musea, film en theater, van dansen en reizen. Een ongecompliceerde man (geen Telegraaf-lezer) heeft mijn voorkeur.

13 Enith (68) 123

Jong uitziende weduwe, spontaan, zorgzaam en kleurrijk. Altijd goed verzorgd. Zoekt nette weduwnaar, schoon, goed uitziend en gezond. Mijn hobby's zijn koken, reizen en shoppen. Ik ben dol op cruises. Momenteel woon ik op Curaçao, maar ik ben bereid te verhuizen.

14 Selma (65) **134**

Weduwe, koperkleurig haar en sproetig, langbenig en lichtvoetig, in een huis dat te groot is voor een vrouw alleen, zoekt een charmante man om mee uit te gaan, te tennissen en te golfen, te reizen en te genieten van lekker eten en een goed glas wijn. Geen avonturier.

15 Nathan (59) **142**

Man, slank, jeugdig uiterlijk, sportief, filosofisch, brede interesse met uitgesproken belangstelling voor Aziatische culturen, zoekt man tussen vijfendertig en vijfenzestig voor vriendschap en seks. Seks zonder liefde is prima, maar seks zonder sympathie vind ik niet te doen.

16 Lieke (64) **151**

Ik: 1.65 m, slank, bruine ogen, donker krullend haar. Onafhankelijk en levenslustig. wo-opgeleid, val op een man die het leven waar nodig serieus en waar het kan licht neemt, met wie ik kan lachen, die me wakker houdt zonder dat ik moe word.

17 Mark (61) **161**

Ik: vrijgezel – 2 volwassen kinderen – hbo+ – sociaal – loyaal – reizen – koken – sportief – natuur – wereldmuziek – energiek – graag alleen maar ook graag samen – 1.93 m. Jij: leuk – slim – ambitieus – jonge geest – genie-tend – onafhankelijk – lekker eten – open kijk – actief.

18 Katja (73) **170**

Enthousiaste vrouw, niet rokend, geen huisdieren, onafhankelijk en jong van geest, hbo, Volkskrant, PvdA, vpro, zoekt in en rond Alkmaar een aardige, slanke man om samen creatieve dingen te ondernemen.

- 19 Sylvester (55)** **177**
Hoffelijke man, brede belangstelling, Spaans, Engels, Duits, Frans, Nederlands, zoekt vriend voor een genoeglijk samenzijn, een goed glas wijn en een goed gesprek. Voorkeur voor vriendschap of relatie voor langere tijd.
- 20 Ineke (60)** **185**
Natuurlijk ben ik een leuk mens. Ik heb onlangs mijn zestigste verjaardag gevierd, ik ben zelfstandig en alleengaand maar de plek naast mij op de fiets, op de bank, tijdens de wandeling en in bed is vrij. Wil jij op die plek en ben je een leuke man tussen 55 en 70?
- 21 Wim (69)** **193**
Weduwenaar, skiën, wandelen, praten, golfen, zoekt een slanke, sportieve, positieve vrouw (tot zeventig jaar) om een intieme relatie mee op te bouwen met ruimte voor samen en ruimte voor jezelf.
- Nawoord** **201**

Voorwoord

Door scheiden of overlijden is het aantal oudere alleenstaanden in onze omgeving de afgelopen jaren toegenomen. Steeds meer van onze leeftijdsgenoten krijgen te maken met eenzaamheid en onvervulde verlangens. Wat kunnen we nog verwachten van het leven, is er nog tijd voor een nieuw begin, een nieuwe liefde en hoe vinden we die als we de vijftig zijn gepasseerd?

Als we de media moeten geloven begint een nieuwe liefde op het internet. Onze eigen waarnemingen ondersteunen dit. Op feestjes, in de kroeg, tijdens een wandeling, steeds vaker gaan de gesprekken over daten en datingsites, altijd is er wel iemand die het onderwerp ter sprake brengt: soms hilarisch en in stoere bewoordingen, vaker met een ondertoon van verlangen en kwetsbaarheid. En allemaal hebben we er een mening over, of we nu op zoek zijn of niet. Hun verhalen herinneren ons, Marie-José (69) en Janneke (69), aan onze eigen zoektochten in de liefde. Weliswaar verkeren we al jaren in de gelukkige omstandigheid dat we een stabiele, tevredenstellende relatie hebben, maar dat is niet altijd zo geweest. Allebei hebben we beminden verloren, liefdes beëindigd, langere periodes zonder partner geleefd; en ooit, lang geleden, hebben we allebei geprobeerd om dat gat via daten te vullen.

Op mijn achtentwintigste bevrijdde ik, Marie-José, me uit wat we tegenwoordig een toxische relatie noemen. Een paar jaar bleef ik

single, toen vonden vrienden dat het tijd werd voor een nieuwe liefde. Ze moedigden me aan een contactadvertentie te plaatsen. Ik vond het een slecht idee en bovendien gênant. Ik voelde me te jong, te aantrekkelijk en te slim om via een contactadvertentie aan de man te komen. Dat was iets voor zielenpoten, vond ik, maar uiteindelijk liet ik me toch overhalen. Het werd een fiasco. Ik werd overspoeld door reacties, meer dan honderd brieven werden in drie pakketten bij mij thuis afgeleverd. Twee keer maakte ik een afspraak, beide keren wilden de heren wel, maar ik niet. Ik miste echter de vaardigheid dat op een goede manier kenbaar te maken, wat leidde tot veel gehannes en gedoe. De brieven hebben nog jaren in een doos achter in een kast in mijn studeerkamer gelegen, de meeste onaange-roerd. Nog een keer ging ik terug naar mijn oude liefde, daarna volgde een periode van kortstondige relaties tot ik op mijn veertigste op een parkeerplaats tegen een achteruitrijdende auto aan fietste. Een man die me bekend voorkwam stapte uit. We dronken koffie, soebatten over de schuldvraag (hij vond het zijn schuld, ik die van mij) en ontdekten dat we studiegenoten waren geweest. Inmiddels zijn we bijna dertig jaar samen.

Ik, Janneke, was achtendertig toen ik datete. Ik wilde weten hoe ik in de markt lag, of ik nog aantrekkelijk was voor mannen, maar ik was ook eenzaam en had behoefte aan aandacht. Ik zocht mannen uit in de krant en als het tot een ontmoeting kwam verscheen ik op mijn oranje hakken en in een korte blauwe jurk, strakker dan mijn huid. Erop terugkijkend denk ik dat ik mijn onafhankelijkheid wilde benadrukken en tegelijkertijd mijn onzekerheid probeerde te verbergen. Hoewel ik verlangde naar een leuke man, merkte ik al snel dat ik nog niet aan een nieuwe liefde toe was. Zodra iemand toehapte kreeg ik het benauwd en wist ik niet hoe snel ik me weer uit de voeten moest maken. Ik ben met zoeken gestopt toen een

man tegen mij zei: ‘Je wilt volgens mij helemaal geen relatie.’ Een paar jaar later schaatste ik een stukje op met een leuke man. We deelden onze boterhammen, hij sleep mijn schaatsen, we spraken af voor een volgende tocht en toen de dooi inviel besloten we om samen de volgende winters af te wachten.

Wij, Marie-José en Janneke, weten dus wel hoe het is om alleen te zijn, om te verlangen naar liefde en daarnaar op zoek te gaan, maar we weten niet hoe het is of zal zijn om als senior een nieuwe liefde te vinden.

In het huidige daten speelt het internet een belangrijke rol. We leven in een digitale wereld en ook de liefde loopt langs de lijnen van het digitale net. Het lijkt simpel: je zit op de bank, je swipet of scrollt tot je iemand ziet die je leuk vindt en je wacht tot de aangevinkte kandidaat toehapt. Maar internet is een medium waarmee we niet zijn opgegroeid, waarvan we de codes niet spelenderwijs hebben geleerd. Herkennen we überhaupt de liefde op dit grenzeloze platform?

De behoefte om date-ervaringen te delen is groot. Met onze eigen date-geschiedenis in het achterhoofd luisterden we naar de belevenissen van vrienden en bekenden, en langzamerhand ontstond het idee om vijftigplussers te interviewen over hun zoektocht naar liefde, hun verhalen te boekstaven en voor anderen toegankelijk te maken.

Aanvankelijk richtten we ons vooral op de regels en gebruiken binnen de datingwereld en de strategieën en vaardigheden die nodig zijn om daar succesvol mee om te gaan. Gaandeweg gingen de gesprekken steeds meer over wat de zoektocht naar een nieuwe partner bij de dater zelf teweegbrengt. Op onze leeftijd zijn we geen onbeschreven blad meer. Het leven heeft ons geleerd dat liefde lastig kan zijn, een relatie complex en dat verliefdheid, hoe intens ook ervaren, geen garantie is voor een goede keuze. Zo stuitte we op

een veel interessantere laag: de confrontatie met onszelf. Bij het daten nemen we onszelf en onze hele relatiegeschiedenis met ons mee. Hoe gaan we daarmee om? Zijn we in staat om onze drijfveren, verlangens en valkuilen te herkennen en zo ja, wat willen we daar nu we ouder zijn nog mee? Zijn we assertiever geworden, weten we beter wat we willen, wat goed voor ons is, kunnen we onze grenzen beter bewaken, onze behoeftes beter verwoorden?

Psychologen hebben onderzocht tot wie we ons het meest aangetrokken voelen. Doorgaans is dat iemand in wie we onszelf herkennen en bij wie we ons op ons gemak voelen. Het gezegde 'soort zoekt soort' geldt zeker in de liefde, ofschoon dat maar de helft van het verhaal is, want in de liefde zoeken we vaak ook naar iemand die ons aanvult, die ons heel maakt, die onze gebreken en zwakheden compenseert. Dus zoeken we een partner met wie we ons kunnen identificeren en die tegelijkertijd complementair aan ons is. Vaak herkennen we zo iemand direct, lang voordat het verstand begrijpt welke dynamiek er tussen onszelf en de ander speelt. En zo kan het gebeuren dat een spontane extraverte vrouw aangetrokken wordt door een man die gereserveerd en introvert is, dat een controlfreak valt voor een enorme sloddervos en dat een vrouw die zich graag onmisbaar wil maken een man kiest die moeite heeft met het nemen van verantwoordelijkheid.

Hoe extremer de positie is die we zelf op een bepaalde gedragslijn innemen, hoe groter de kans dat we ons aangetrokken voelen tot iemand die helemaal aan de andere kant van die lijn zit. Hoe meer we zelf in balans zijn, hoe meer we ons, met andere woorden, in het midden bevinden, hoe meer een partner die zelf ook in balans is ons zal bekoren.

Er is een cliché dat zegt dat we vaak een relatie krijgen met iemand die op onze vader of moeder lijkt. Dat klopt niet helemaal.

We zoeken niet zozeer een partner die op een van onze ouders lijkt, als wel een partner bij wie we ons net zo voelen als we ons als kind bij onze ouders hebben gevoeld en bij wie we tegen dezelfde emoties en uitdagingen aanlopen als die waarmee we in onze kindertijd te maken hebben gehad. Zo herscheppen we de sfeer die we kennen en kunnen we gedrag aanwenden dat ons vertrouwd is. In de liefde zoeken we vaak onbewust onze kwetsuren weer op, met de bedoeling ze te kunnen oplossen.

Hoe pijnlijker onze vroegste ervaringen waren, hoe groter de behoefte is ze in een liefdesrelatie te herhalen én te overwinnen. Het gevoel voor elkaar bestemd te zijn krijgen we vooral bij een partner die ons in staat stelt deze pijnlijke ervaringen opnieuw te beleven, met daarbij de kans deze de baas te worden. De aantrekkingskracht die zo'n persoon op ons heeft is vaak onweerstaanbaar. Met wie kunnen we immers meer versmelten dan met onze complementaire tegenpool? En als het ons zoveel doet, als het zoveel emoties losmaakt, dan moet het wel echte liefde zijn.

Dit roept de vraag op of we in de loop van ons leven wijzer worden in de liefde, of we kunnen leren van onze ervaringen, oude patronen kunnen loslaten of dat we ze blijven herhalen en in oud gedrag blijven hangen.

Tussen oktober 2021 en februari 2023 hebben wij, de samenstellers van dit boek, vijftigplussers gezocht en gevraagd hun date-ervaringen met ons te delen. Aanvankelijk benaderden we mensen in onze eigen omgeving, daarna breidde onze zoektocht zich uit over het hele land: iedereen kende wel weer iemand die aan het daten was. Mensen met verschillende achtergronden en van verschillend geslacht; mensen die zijn gescheiden en mensen van wie de partner gestorven is; mensen met verschillende seksuele voorkeuren en met verschillende opvattingen over liefde; mensen uit de hetero- én de

lhbt-gemeenschap. We hebben getracht een zo divers mogelijk beeld te geven van de zoektocht in de liefde, we hebben niet gestreefd naar volledigheid en representativiteit.

Behalve dat ze van elkaar verschillen hebben de geïnterviewden ook dingen gemeen: ze zijn allemaal de vijftig gepasseerd, ze hebben allemaal hun weg moeten vinden in het online daten en de grenzen en mogelijkheden ervan ervaren én ze staan allemaal op een kantelpunt in hun leven: ze missen iets wat ze misschien wel hebben gehad maar zijn kwijtgeraakt, of ze vinden iets niet in hun huidige relatie waar ze wel naar verlangen.

Uit de gesprekken hebben we er eenentwintig gekozen die een zo breed mogelijk beeld geven van wat daten op latere leeftijd betekent. De gesprekken hebben we bewerkt tot monologen. Om herkenning te voorkomen hebben we de persoonsgegevens veranderd; de inhoud van de verhalen hebben we echter volledig intact gelaten.

1

Doug (67)

Aantrekkelijke man, academisch opgeleid, werkend in de gezondheidszorg, lang, slank, sportief, met een volle bos haar, zoekt onafhankelijke, uitgerijpte vrouw op academisch of hbo+ niveau om geleidelijk aan elkaar te groeien: honden, kamperen, vlees – nee; good looking, slank, intimiteit – ja.

‘Ik heb heel veel gedatet, zeker twintig dames zijn de revue gepasseerd in een slepende zoektocht naar die ene aan wie alles deugt. Die vond ik niet, natuurlijk niet, volmaaktheid bestaat niet, al helemaal niet in de liefde, maar het duurde lang voordat ik dat doorhad. Ik zat gevangen in een illusie van nog leuker, nog beter, nog aantrekkelijker. Het internet plaatst je in een rare virtuele gemeenschap, in een soort gezelschapsspel dat om het vinden van de ware liefde draait, een ontmoetingsplatform waarop je vaak dezelfde mensen tegenkomt. Inmiddels ben ik afgekickt, heb ik zelfs een hekel aan daten gekregen. Het is zo’n voorspelbaar patroon waarin je steeds wéér belandt en waarin je steeds wéér opnieuw moet investeren. Uiteindelijk kwam ik in cirkels terecht. Ik schoot in het rond op zoek naar geluk dat ik misschien ergens had laten liggen, tot zich volkomen onverwacht een uitweg aandiende.

Twaalf jaar geleden liep mijn huwelijk met Louise op de klippen. Ik had haar ontmoet toen ik twintig was, ze was mijn tweede meisje.

We zijn drieëndertig jaar samen geweest. Het was een ingewikkeld huwelijk, we hebben lang aangemodderd, Louise projecteerde veel van haar jeugdtrauma's op mij. Uiteindelijk ging ze in therapie en snel daarna wilde ze met de relatie stoppen. Ik vond het een goed idee: er zat geen beweging meer in en leuk was het ook niet meer. Ik bleef alleen achter in onze villa in Bloemendaal, onze jongste was net het huis uit, ik had van alles de schuld gekregen, ik was vierenvijftig, een man met een somber zelfbeeld. Mijn vrouw woonde na twee maanden alweer samen met een andere man, iemand die ze van vroeger kende, dat verbaasde me niet, ze is mooi en ze kan niet goed alleen zijn. Ik ging ook op zoek, ik wilde geen onbestorven weduwnaar worden, maar hoe pak je dat aan? Daten was nog niet zo gebruikelijk als nu, het was wel in opkomst, maar ook een beetje raar.

Ik maakte een profiel aan. Ik schrijf graag, kan het ook goed, een beetje spelen met woorden. Mijn tekst was scherp, een beetje uitdagend, ik was benieuwd wie dat leuk vond, maar ik merkte al snel dat mensen primair op de foto's afgaan. Dat is de eerste selectie. Die foto's en profielen zijn vaak mooier dan de werkelijkheid. Updaten noemen ze dat: ze doen zich voor op hbo+ niveau maar het echte verhaal blijkt mbo te zijn, ze zeggen dat ze zevenenvijftig zijn, maar in werkelijkheid zijn ze de zestig al gepasseerd. Ik kreeg meteen vijftig reacties. Ik wist niet wat me overkwam. Ik kende de datingmarkt niet, ik dacht dat ik moeite zou moeten doen, maar ik had een luxeprobleem en geen idee hoe ik het moest aanpakken. Ik besloot het rijtje af te gaan, van boven naar beneden.

De eerste date was met een secretaresse uit Haarlem. Ze zei: "Kom maar eten." Met een bosje bloemen in de hand stond ik op haar stoep. Ze deed open en ik wist meteen: dit is ze niet. Ik weet niet hoe dat werkt, maar je weet meteen of het iets kan worden of

niet. Ze was best aantrekkelijk, daar lag het niet aan. Ik dacht: een etentje, dat moet kunnen en daarna mailen dat het niets kan worden. Dat heb ik gedaan, maar het overviel me allemaal wel. Haar bed lag bij wijze van spreken al open. Ik kende de mores nog niet: je gaat níét bij een eerste date eten, je komt níét bij een eerste date bij iemand thuis.

De tweede date was anders. We spraken af in een café. Je ziet weliswaar meteen wanneer iemand het niet is, maar andersom, als je denkt, dit zou kunnen, dan heb je meer tijd nodig. Dan ga je met elkaar praten, het doet er niet toe waarover, je kijkt vooral, de *magic* zit in andere dingen. Die date ging heel goed. Zij had mij “gevonden” en nam het initiatief. Nog diezelfde avond lag ik bij haar in bed. Zij was een geofende datester, ik was een groentje, ze wees me de weg, ik was een gebroken man, ze spiegelde me, ze duidde me. We hebben een jaar verkering gehad. Voor mij deugde alles aan haar en ik kon mijn verhaal bij haar kwijt. Achteraf gezien fungeerde ze als een soort uithuilmeisje. Ik kon heerlijk met haar vrijen (voor het eerst in mijn leven) en ze heeft me laten zien hoe het is als een relatie wel goed gaat. Ik was verliefd. Zij iets minder, en toen het erop aankwam wilde zij zich niet binden. In dat jaar met haar ben ik enorm opgeknapt, heb ik aan zelfvertrouwen en zelfinzicht gewonnen, maar ik zag ook wat ik allemaal gemist had. Ik vroeg me af waarom ik niet eerder uit mijn huwelijk was gestapt.

Ik ben weer gaan daten. Een half uur nadat ik mijn profiel had aangemaakt, kwamen de eerste reacties al. Vrouwen zitten gewoon te wachten op verse mannen. Ik antwoordde soms op wel vijf tegelijk, gewoon om te kijken wie me het leukst leek. Daten heeft een hoog consumptiegehalte, er is geen opbouw van een aantal keren afspreken, je ligt snel, meestal al na twee afspraken, bij elkaar in bed. Twee jaar lang heb ik verschillende dames gehad. Soms bleef het

vier weken aan, meestal korter. Ik was altijd degene die de relatie verbrak. Dat had te maken met mijn eisen. Ik dacht steeds: ik kan nog wel wat beters krijgen. Het ging zo makkelijk. Te makkelijk. Het was heel ego-strelend. Ik moest uitkijken dat ik niet arrogant werd.

Ik lag goed in de markt, ik had niet in mijn profiel gezet dat ik longarts was in een groot ziekenhuis, maar dat ik werkte in de gezondheidszorg. Dat, gecombineerd met een paar goede foto's, niet extra opgepoetst, gewoon een beschaafd, leuk profiel, was voldoende. Als je zag hoe mannen zich vaak profileerden – met bierbuik, op de motor of met een grote vis in de armen – ja, dan sprong ik er wel uit.

Ik heb me verbaasd over de gretigheid en de doortastendheid van vrouwen. Ze zijn dominant in het contact leggen en in het veroveren. Ik vond dat verrassend; ik was opgegroeid met het idee dat de man het initiatief moest nemen, maar zo ging het niet. Ik vond dat wel prettig, hoefde niet veel te doen, liet het me aanleunen. Het was een eldorado maar ook een ongelijke strijd. Er is een overschot aan vrouwen op de datingsites, terwijl dat demografisch en statistisch gezien merkwaardig is. Dat komt doordat mannen het niet zo goed doen, ze blijven hangen in hun scheiding of weduwnaarschap, ze verslonzen en zakken weg. Er zijn er maar weinig die in hun eentje op een goede manier overeind blijven, gezond, goed verzorgd, dat soort dingen. De mannen die wel boven blijven, vissen in een veel grotere vijver dan de vrouwen. Dat verklaart voor een groot deel de gretigheid van vrouwen. Ze zijn geconfronteerd met de realiteit van de relatiemarkt. Die markt is volstrekt uit balans.

In het begin heb je bijna altijd leuke gesprekken. Je doet je best om indruk te maken, je schetst een mooi beeld van jezelf. Veel vrouwen doen heel lief als ze je willen krijgen, maar na een week of twee laten